

γίνομαι

γίνομαι, ρ. [<μτγν. γίνομαι <αρχ. γίγνομαι], γίνομαι. **1.** μεθώ: «με δυο τρία ποτηράκια, γίνεται αμέσως». **2.** (για χαρτοπαίγνιο) σχηματίζω όλους τους συνδυασμούς με τα χαρτιά που κρατώ στα χέρια μου και κερδίζω το κόλλο: «έγινα με το τελευταίο χαρτί που τράβηξα». **3.** βολεύομαι, ικανοποιούμαι απόλυτα: «απορώ μ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί γίνεται με όποιο κόμμα κι αν έρθει στην εξουσία || έγινα μ' αυτά τα λεφτά που μου 'δωσες». Από τη γλώσσα του χαρτοπαίγνιου. **4.** (για καρπούς) μεστώνω, ωριμάζω: «δεν έγιναν ακόμα τα ροδάκινα || τα σύκα γίνονται τον Αύγουστο». **5.** (για φαγητά) τελειώνω με το βράσιμό μου ή το τηγάμισμά μου, μαγειρεύομαι και είμαι έτοιμο για να το φάει κάποιος: «έγινε, ρε μάνα, το φαγητό; || περιμένετε λίγο για να κρυώσει, γιατί μόλις έγινε το φαγητό». **6.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) προμηθεύομαι το ναρκωτικό μου: «μόλις έγινε ο δικός σου, κατευθείαν στο γρένι του να φτιαχτεί». **7.** απρόσ. **γίνεται**, μπορεί να γίνει, μπορεί να πραγματοποιηθεί, είναι δυνατό: «γίνεται να περάσουμε μέσα δυο άτομα μ' ένα εισιτήριο; -Γίνεται!». **8.** απρόσ. σε ερωτηματικό ή θαυμαστικό τύπο **γίνεται;** ή **γίνεται!** έκφραση απορίας ή θαυμασμού για κάτι που, ενώ δεν ήμασταν σίγουροι αν μπορεί να πραγματοποιηθεί, εντούτοις, μπορεί να πραγματοποιηθεί, είναι δυνατό: «εσείς οι δυο μπορείτε να μπειτε μέσα μ' ένα εισιτήριο. -Γίνεται; || μ' ένα εισιτήριο μπορείς να βάλεις μέσα όλη την οικογένειά σου. -Γίνεται!». **9.** απρόσ. **έγινε**, δηλώνει αποδοχή, συμφωνία, συγκατάθεση του συνομιλητή: «μόλις τελειώσεις τη δουλειά θέλω να περάσεις απ' το σπίτι μου. -Έγινε». (Ακολουθούν 810 φρ.)·

- αγάλια αγάλια γίνεται η αγουρίδα μέλι, βλ. λ. [αγουρίδα](#)·

- αν γίνεται, αν είναι επιτρεπτό, αν είναι μπορετό: «μπορώ να δω, αν γίνεται, το διευθυντή του τμήματος; || αν γίνεται θα τον δεις»·

- από γουρούνι δε γίνεται γούνα, βλ. λ. [γουρούνι](#)·

- από δουλειά ούτε λόγος να γίνεται, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- από μικρή σπίθα, γίνεται μεγάλη πυρκαγιά, βλ. λ. σπίθα·

- ας γίνει ό,τι γίνει, βλ. φρ. ό,τι γίνει ας γίνει·

- ας γίνει ό,τι θέλει ή ας γίνει ό,τι θέλει να γίνει, βλ. φρ. ό,τι θέλει ας γίνει·

- ας γίνουν όλα στάχτη, βλ. λ. [στάχτη](#)·

- ας γίνουν όλα στάχτη και μπούλμπερη, βλ. λ. [στάχτη](#)·

- ας κάνει ό,τι θέλει ή ας κάνει ό,τι θέλει να κάνει, βλ. φρ. ό,τι θέλει ας κάνει ή ό,τι θέλει να κάνει, ας κάνει·

- ας λέει ό,τι θέλει ή ας λέει ό,τι θέλει να λέει, βλ. φρ. ό,τι θέλει ας λέει·

- ας πει ό,τι πει ή ας πει ό,τι θέλει να πει, βλ. φρ. ό,τι θέλει ας πει·

- αυτά δε γίνονται ούτε στα έργα! βλ. λ. [έργο](#)·

- αυτά δε γίνονται ούτε στις ταινίες! βλ. λ. [ταινία](#)·

- αυτά δε γίνονται ούτε στο σινεμά! βλ. λ. σινεμά·

- αυτά δε γίνονται ούτε στον κινηματογράφο! βλ. λ. [κινηματογράφος](#)·

- για δε(ς) τι γίνεται στον κόσμο! βλ. λ. [κόσμος](#)·

- για να γίνει η καρδιά σου, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- για να γίνεται κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- για να γίνεται μουχαμπέτι, βλ. λ. [μουχαμπέτι](#).
- γίναμε αμέρικαν μπαρ, βλ. λ. [μπαρ](#).
- γίναμε αντσούγιες ή γίναμε σαν τις αντσούγιες, βλ. λ. [αντσούγια](#).
- γίναμε από δυο χωριά ή γίναμε από δυο χωριά χωριάτες, βλ. λ. χωριό.
- γίναμε από κόμπες, βλ. λ. κούπα.
- γίναμε βίδες, βλ. λ. βίδα.
- γίναμε ένα μάτσο χάλια, βλ. λ. [χάλι](#).
- γίναμε ζευγάρι, βλ. λ. ζευγάρι.
- γίναμε ζούγκλα, βλ. λ. ζούγκλα.
- γίναμε θρύψαλα, βλ. λ. θρύψαλο.
- γίναμε ιμάμ μπαϊλντί, βλ. λ. ιμάμ μπαϊλντί.
- γίναμε κουλουβάχατα, βλ. λ. κουλουβάχατα.
- γίναμε κώλος, βλ. λ. [κώλος](#).
- γίναμε μαλλιά κουβάρια, βλ. λ. μαλλί.
- γίναμε μανέστρα, βλ. λ. μανέστρα.
- γίναμε μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#).
- γίναμε με τα κρεμμυδάκια, βλ. λ. κρεμμυδάκι.
- γίναμε μουνί, βλ. λ. [μουνί](#).
- γίναμε μουνί καλλιγραφίας, βλ. λ. [μουνί](#).
- γίναμε μουνί καπέλο, βλ. λ. [μουνί](#).
- γίναμε μπάχαλο, βλ. λ. [μπάχαλο](#).
- γίναμε μπίλιες, βλ. λ. μπίλιες.
- γίναμε μπουρδέλο, βλ. λ. μπουρδέλο.
- γίναμε μύλος, βλ. λ. [μύλος](#).
- γίναμε όλοι ίσα κι όμοια ή γίναμε όλοι ίσοι κι όμοιοι, βλ. λ. [ίσος](#).
- γίναμε πάτσι ή γίναμε πάτσι και πόστα, βλ. λ. πάτσι.
- γίναμε πίτα, βλ. λ. πίτα.

- γίναμε σαλάτα, βλ. λ. [σαλάτα](#)·
- γίναμε σάντουιτς, βλ. λ. [σάντουιτς](#)·
- γίναμε σαρδέλες ή γίναμε σαν τις σαρδέλες, βλ. λ. [σαρδέλα](#)·
- γίναμε Σικάγο, βλ. λ. [Σικάγο](#)·
- γίναμε σκατά, βλ. λ. [σκατά](#)·
- γίναμε Σόδομα και Γόμορα, βλ. λ. [Σόδομα και Γόμορα](#)·
- γίναμε τακίμα, βλ. λ. [τακίμι](#)·
- γίναμε χάλια, βλ. λ. [χάλι](#)·
- γίνε προφήτης και κράτα τα μισά ή γίνε προφήτης και πάρε τα μισά, βλ. λ. [προφήτης](#)·
- γίνεται αλισβερίσι, βλ. λ. [αλισβερίσι](#)·
- γίνεται βαβούρα, βλ. λ. [βαβούρα](#)·
- γίνεται βαρίδι στα πόδια μου (κάποιος ή κάτι), βλ. λ. [βαρίδι](#)·
- γίνεται γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#)·
- γίνεται γνωστό ότι..., βλ. λ. [γνωστός](#)·
- γίνεται; δε γίνεται! ερώτηση και απάντηση από το ίδιο άτομο, που δηλώνει αμφισβήτηση ή άρνηση: «πώς μπορείτε να περάσετε κι οι δυο μ' ένα εισιτήριο μέσα. Γίνεται; δε γίνεται!»·
- γίνεται δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- γίνεται ένα δράμα, βλ. λ. [δράμα](#)·
- γίνεται ένα σώμα, βλ. λ. [σώμα](#)·
- γίνεται (έτσι) δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#)·
- γίνεται ζούρλα, βλ. λ. [ζούρλα](#)·
- γίνεται (ή) δε γίνεται; κατηγορηματική ερώτηση που απαιτεί κατηγορηματική απάντηση για το αν είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί κάτι: «άσε τα πολλά λόγια και πες μου. Γίνεται ή δε γίνεται να μπούμε κι οι δυο μέσα μ' ένα εισιτήριο; || γίνεται ή δε γίνεται να μου τελειώσεις τη δουλειά στα χρονικά περιθώρια που σου ζητάω;»·
- γίνεται ή δε γίνεται η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#)·
- γίνεται η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- γίνεται η δουλειά μου, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- γίνεται καρναβάλι, βλ. λ. [καρναβάλι](#)·
- γίνεται κατακλυσμός, βλ. λ. [κατακλυσμός](#)·

- γίνεται λαϊκό προσκύνημα, βλ. λ. προσκύνημα·
- γίνεται λόγος, βλ. λ. [λόγος](#)·
- γίνεται μανούρα, βλ. λ. μανούρα·
- γίνεται να..., **α.** μπορεί να πραγματοποιηθεί, είναι δυνατό να...: «γίνεται να έρθω αύριο στη δουλειά δυο ώρες πιο αργά; || γίνεται να έρθω κι εγώ μαζί σας;». **β.** είναι πρόπον, αρμόζει να...: «εσύ παιδί από σπίτι γίνεται να κάνεις παρέα μ' αυτούς τους αλήτες;»·
- γίνεται νταβαντούρι, βλ. λ. [νταβαντούρι](#)·
- γίνεται νταραβέρι, βλ. λ. νταραβέρι·
- γίνεται ντόρος, βλ. λ. [ντόρος](#)·
- γίνεται ουρά, βλ. λ. ουρά·
- γίνεται παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#)·
- γίνεται παιχνίδι κέντρου, βλ. λ. [παιχνίδι](#)·
- γίνεται πανηγύρι, βλ. λ. [πανηγύρι](#)·
- γίνεται πάντα το δικό του, βλ. λ. [δικός](#)·
- γίνεται παρέλαση, βλ. λ. παρέλαση·
- γίνεται πάταγος, βλ. λ. πάταγος·
- γίνεται πλεί, βλ. λ. πλεί·
- γίνεται πολύς θόρυβος, βλ. λ. [θόρυβος](#)·
- γίνεται πολύς λόγος, βλ. λ. [λόγος](#)·
- γίνεται πολύς ντόρος, βλ. λ. [ντόρος](#)·
- γίνεται σκοτωμός, βλ. λ. [σκοτωμός](#)·
- γίνεται στο πόδι (κάτι), βλ. λ. πόδι·
- γίνεται συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#)·
- γίνεται σφαγή, βλ. λ. σφαγή·
- γίνεται σώμα, βλ. λ. σώμα·
- γίνεται το αγίνωτο, βλ. λ. [αγίνωτος](#)·
- γίνεται το μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε·
- γίνεται φασαρία, βλ. λ. [φασαρία](#)·
- γίνεται φάση, βλ. λ. φάση·

- γίνεται χοντρό παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- γίνεται χοντρό χαρτί, βλ. λ. χαρτί.
- γίνεται χωριό, βλ. λ. [χωριό](#).
- γίνεται ψηλό παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- γίνεται ψιλό παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- γίνεται ψιλό χαρτί, βλ. λ. χαρτί.
- γίνομαι άγαλμα, βλ. λ. [άγαλμα](#).
- γίνομαι αλεπουδόπουλος, βλ. λ. [αλεπουδόπουλος](#).
- γίνομαι αλιάδα, βλ. λ. [αλιάδα](#).
- γίνομαι άλλος άνθρωπος, βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- γίνομαι άλογο, βλ. λ. άλογο.
- γίνομαι αλοιφή, βλ. λ. αλοιφή.
- γίνομαι ανάστα, βλ. λ. [ανάστα](#).
- γίνομαι ανάστα ο Κύριος, βλ. λ. [ανάστα](#).
- γίνομαι ανθιστός, βλ. λ. [ανθιστός](#).
- γίνομαι άνθρωπος (σωστός), βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- γίνομαι άνω κάτω, βλ. λ. άνω.
- γίνομαι αρχαίος, βλ. λ. αρχαίος.
- γίνομαι αφορμή, βλ. λ. αφορμή.
- γίνομαι βαπόρι, βλ. λ. [βαπόρι](#).
- γίνομαι βάρος (σε κάποιον), βλ. λ. [βάρος](#).
- γίνομαι βασιλικότερος του βασιλέως, βλ. λ. βασιλιάς.
- γίνομαι βίδες, βλ. λ. βίδα.
- γίνομαι βούκινο, βλ. λ. βούκινο.
- γίνομαι γάγγραινα, βλ. λ. γάγγραινα.
- γίνομαι γκάιντα, βλ. λ. γκάιντα.
- γίνομαι γκολ, βλ. λ. γκολ.
- γίνομαι γκον, βλ. λ. γκον.

- γίνομαι γυναίκα, βλ. λ. γυναίκα·
- γίνομαι διπλός, βλ. λ. διπλός·
- γίνομαι δυο δίπλες, βλ. λ. δίπλα·
- γίνομαι δυο κάτια, βλ. λ. [κάτι](#)·
- γίνομαι δυο κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- γίνομαι Εβραίος, βλ. λ. Εβραίος·
- γίνομαι εκτός εαυτού, βλ. λ. [εαυτός](#)·
- γίνομαι ένα (με κάποιον ή με κάτι), βλ. λ. [ένας](#)·
- γίνομαι ένα και το αυτό (με κάποιον ή με κάτι), βλ. λ. [ένας](#)·
- γίνομαι ένα με τη γη, βλ. λ. [γη](#)·
- γίνομαι ένα με το χόμα, βλ. λ. [χόμα](#)·
- γίνομαι έξω φρενών, βλ. λ. φρένες·
- γίνομαι ηφαίστειο, βλ. λ. [ηφαίστειο](#)·
- γίνομαι θέαμα ή γίνομαι δημόσιο θέαμα, βλ. λ. θέαμα·
- γίνομαι θέατρο, βλ. λ. [θέατρο](#)·
- γίνομαι θηρίο (ανήμερο), βλ. λ. θηρίο·
- γίνομαι θυσία, βλ. λ. θυσία·
- γίνομαι κακός, βλ. λ. [κακός](#)·
- γίνομαι κακός γιαράς, βλ. λ. γιαράς·
- γίνομαι καλά, βλ. λ. [καλός](#)·
- γίνομαι καλός, βλ. λ. [καλός](#)·
- γίνομαι καπνός, βλ. λ. [καπνός](#)¹·
- γίνομαι καρναβάλι, βλ. λ. [καρναβάλι](#)·
- γίνομαι κασάτο, βλ. λ. κασάτο·
- γίνομαι κατσί, βλ. λ. κατσί·
- γίνομαι κεφάλι, βλ. λ. κεφάλι·
- γίνομαι κιμάς, βλ. λ. [κιμάς](#)·
- γίνομαι κιμάς (με κάποιον), βλ. λ. [κιμάς](#)·

- γίνομαι κοκίτης, βλ. λ. [κοκίτης](#).
- γίνομαι κόκκινος παντζάρι ή γίνομαι κόκκινος σαν (το) παντζάρι, βλ. λ. [παντζάρι](#).
- γίνομαι κόκκινος παπαρούνα ή γίνομαι κόκκινος σαν (την) παπαρούνα, βλ. λ. [παπαρούνα](#).
- γίνομαι κόκκινος τριαντάφυλλο ή γίνομαι κόκκινος σαν (το) τριαντάφυλλο, βλ. λ. [τριαντάφυλλο](#).
- γίνομαι κομμάτι, βλ. λ. [κομμάτι](#).
- γίνομαι κουβάρι, βλ. λ. κουβάρι.
- γίνομαι κουδούνι, βλ. λ. [κουδούνι](#).
- γίνομαι κουκλοθέατρο, βλ. λ. [κουκλοθέατρο](#).
- γίνομαι κουνουπίδι, βλ. λ. κουνουπίδι.
- γίνομαι κουρέλι, βλ. λ. κουρέλι.
- γίνομαι κουρμπάνι, βλ. λ. [κουρμπάνι](#).
- γίνομαι κροκόδειλος, βλ. λ. [κροκόδειλος](#).
- γίνομαι κύριος της καταστάσεως, βλ. λ. [κατάσταση](#).
- γίνομαι κύριος του παιχνιδιού, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- γίνομαι λάσπη, βλ. λ. λάσπη.
- γίνομαι λάστιχο, βλ. λ. λάστιχο.
- γίνομαι λέσι, βλ. λ. λέσι.
- γίνομαι λιάδα, βλ. λ. λιάδα.
- γίνομαι λιώμα, βλ. λ. λιώμα.
- γίνομαι λούτσα, βλ. λ. λούτσα.
- γίνομαι μάγκας, βλ. λ. μάγκας.
- γίνομαι μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#).
- γίνομαι μαστούρι, βλ. λ. μαστούρι.
- γίνομαι μητέρα, βλ. λ. μητέρα.
- γίνομαι μούσκεμα, βλ. λ. [μούσκεμα](#).
- γίνομαι μούσκεμα στον ιδρώτα, βλ. λ. ιδρώτας.
- γίνομαι μουσκίδι, βλ. λ. [μουσκίδι](#).
- γίνομαι μπαλάκι στα χέρια (κάποιου), βλ. λ. μπαλάκι.

- γίνομαι μπαούλο, βλ. λ. μπαούλο·
- γίνομαι μπαρούτι, βλ. λ. [μπαρούτι](#)·
- γίνομαι μπίλιες, βλ. λ. μπίλια·
- γίνομαι μπουρλότο, βλ. λ. μπουρλότο·
- γίνομαι νοικοκύρης, βλ. λ. νοικοκύρης·
- γίνομαι νούμερο, βλ. λ. νούμερο·
- γίνομαι νταούλι, βλ. λ. νταούλι·
- γίνομαι ντέφι, βλ. λ. ντέφι·
- γίνομαι ντίρλα, βλ. λ. [ντίρλα](#)·
- γίνομαι ντουέτο (με κάποιον), βλ. λ. ντουέτο·
- γίνομαι όνομα, βλ. λ. όνομα·
- γίνομαι οπερέτα, βλ. λ. οπερέτα·
- γίνομαι παγοκολόνα, βλ. λ. παγοκολόνα·
- γίνομαι παγωτό, βλ. λ. παγωτό·
- γίνομαι παϊτόνι, βλ. λ. παϊτόνι·
- γίνομαι Παναγία, βλ. λ. Παναγία·
- γίνομαι παπί, βλ. λ. παπί·
- γίνομαι πατάτα, βλ. λ. πατάτα·
- γίνομαι πατέρας, βλ. λ. πατέρας·
- γίνομαι πατίνι, βλ. λ. πατίνι·
- γίνομαι περδίκι, βλ. λ. περδίκι·
- γίνομαι πίτα, βλ. λ. πίτα·
- γίνομαι πίτας, βλ. λ. πίτας·
- γίνομαι ποδήλατο, βλ. λ. ποδήλατο·
- γίνομαι πουλόπουλος, βλ. λ. πουλόπουλος·
- γίνομαι πούλος, βλ. λ. πούλος·
- γίνομαι πτώμα, βλ. λ. πτώμα·
- γίνομαι ράκος, βλ. λ. ράκος·

- γίνομαι ρετάλι, βλ. λ. ρετάλι·
- γίνομαι ρημάδι, βλ. λ. ρημάδι·
- γίνομαι ρημαδιό, βλ. λ. [ρημαδιό](#)·
- γίνομαι σαν τον άγιο ή γίνομαι σαν τον άγιο Ονούφριο, βλ. λ. [άγιος](#)·
- γίνομαι σαν τον όσιο Ονούφριο, βλ. λ. όσιος·
- γίνομαι σκάρτος, βλ. λ. σκάρτος·
- γίνομαι σκαστός, βλ. λ. σκαστός·
- γίνομαι σκατά, βλ. λ. [σκατά](#)·
- γίνομαι σκνίπα, βλ. λ. σκνίπα·
- γίνομαι σκνίπας, βλ. λ. σκνίπας·
- γίνομαι σκόνη, βλ. λ. σκόνη·
- γίνομαι σμπαράλια, βλ. λ. σμπαράλια·
- γίνομαι σούπα, βλ. λ. σούπα·
- γίνομαι σούρα, βλ. λ. σούρα·
- γίνομαι σούργελο, βλ. λ. [σούργελο](#)·
- γίνομαι σπανακόπιτα, βλ. λ. [σπανακόπιτα](#)·
- γίνομαι σταφίδα, βλ. λ. σταφίδα·
- γίνομαι στουπί, βλ. λ. στουπί·
- γίνομαι στόχος, βλ. λ. στόχος·
- γίνομαι συντρίμμα, βλ. λ. συντρίμμα·
- γίνομαι τάβλα, βλ. λ. τάβλα·
- γίνομαι τάπα, βλ. λ. τάπα·
- γίνομαι τέζα, βλ. λ. τέζα·
- γίνομαι της Αναλήψεως, βλ. λ. [Αναλήψεως](#)·
- γίνομαι τούνγκα, βλ. λ. τούνγκα·
- γίνομαι Τούρκος, βλ. λ. Τούρκος·
- γίνομαι τούρμπο, βλ. λ. τούρμπο·
- γίνομαι τούρνα, βλ. λ. τούρνα·

- γίνομαι τύφλα, βλ. λ. τύφλα·
- γίνομαι τύφλας, βλ. λ. τύφλας·
- γίνομαι υπό, βλ. λ. υπό·
- γίνομαι φέσι, βλ. λ. φέσι·
- γίνομαι φέτα, βλ. λ. φέτα·
- γίνομαι φίνος, βλ. λ. [φίνος](#)·
- γίνομαι φωτιά και λαύρα, βλ. λ. λάβρα·
- γίνομαι χάι, βλ. λ. χάι·
- γίνομαι χάλια, βλ. λ. [χάλι](#)·
- γίνομαι χίλια κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- γίνομαι χύμα, βλ. λ. [χύμα](#)·
- γίνονται πράματα και θάματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- γίνονται σημεία και τέρατα ή γίνονται τέρατα και σημεία, βλ. λ. [σημείο](#)·
- γίνονται Σόδομα και Γόμορα, βλ. λ. [Σόδομα και Γόμορα](#)·
- γίνονται φασαρίες, βλ. λ. [φασαρία](#)·
- γιος ο γαμπρός δε γίνεται κι η νύφη θυγατέρα, βλ. λ. [γιος](#)·
- γούστο μου θα γίνει; (για καταστάσεις ή συνήθειες) βλ. λ. [γούστο](#)·
- γούστο μου θα γίνεις; (για πρόσωπα) βλ. λ. [γούστο](#)·
- δε γίνεται, κατηγορηματική άρνηση: «μπορώ να μπω μέσα; -Δε γίνεται». Σε περίπτωση επιμονής, της φρ. προτάσσεται το είπα ή τὸ λέμε: «μα άφησέ με να μπω μέσα. -Είπα, δε γίνεται»·
- δε γίνεται να... **α.** δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, γιατί υπάρχουν διάφορες δυσκολίες ή απαγορεύσεις: «δε γίνεται να σου δώσω τα λεφτά που ζητάς, γιατί απλώς δεν τα έχω || δε γίνεται να περάσει κανείς μέσα, γιατί απαγορεύεται». **β.** σε ερωτηματικό τύπο, μήπως μπορεί να πραγματοποιηθεί, είναι δυνατό(;): «δε γίνεται να μ' αφήσεις να περάσω μέσα;»·
- δε γίνεται αλλιώς, δεν υπάρχει εναλλακτική λύση: «για να μπορέσεις να πάρεις δάνειο, θα πρέπει να βάλεις υποθήκη το σπίτι σου, γιατί δε γίνεται αλλιώς». (Λαϊκό τραγούδι: κάθε πράγμα στον καιρό του και τον Αύγουστο κολιός, στη ζωή έγινε νόμος και **δε γίνεται αλλιώς**)·
- δε γίνεται έτσι δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- δε γίνεται έτσι η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- δε γίνεται ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- δε γίνεται θέμα, βλ. λ. [θέμα](#)·

- *δε γίνεται καλά με τίποτα*, (για πρόσωπα) **α.** βρίσκεται στο έσχατο όριο της διαφθοράς και δεν υπάρχει περίπτωση να επανέλθει στο σωστό δρόμο: «έπεσαν απάνω του όλοι οι συγγενείς να τον συμβουλεύσουν, αλλά αυτός είναι τόσο πολύ μπλεγμένος με την αλητεία, που δε γίνεται καλά με τίποτα». **β.** βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου, είναι βέβαιο ότι θα πεθάνει: «οι γιατροί αποφάσισαν πως δε γίνεται καλά με τίποτα». **γ.** (για μηχανήματα) δεν επιδέχεται επιδιόρθωση: «έφαγε τέτοια τράκα τ' αυτοκίνητο, που δε γίνεται καλά με τίποτα». **δ.** (για δουλειές ή υποθέσεις) δεν επιδέχεται βελτίωση: «όπως την έκανες τη δουλειά, δε γίνεται καλά με τίποτα»·
- *δε γίνεται κουβέντα*, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- *δε γίνεται λόγος*, βλ. λ. [λόγος](#)·
- *δε γίνεται ομελέτα, χωρίς να σπάσεις αβγά*, βλ. λ. ομελέτα·
- *δε γίνεται παρά να...*, βλ. λ. παρά·
- *δε γίνεται συζήτηση*, βλ. λ. [συζήτηση](#)·
- *δε γίνεται τίποτα*, δεν υπάρχει περίπτωση να βρεθεί λύση ή να διευθετηθεί κάτι: «δεν μπορούμε να βρούμε ένα τρόπο να συμφωνήσουμε; -Δε γίνεται τίποτα». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *δυστυχώς*·
- *δε γίνεται τράμπα με σκατά ή με σκατά δε γίνεται τράμπα ή με σκατά τράμπα δε γίνεται*, βλ. λ. τράμπα·
- *δε γίνεται χωριό*, βλ. λ. [χωριό](#)·
- *δε θα γίνω (και) χίλια κομμάτια!* βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- *δεν έγινε δα η συντέλεια του κόσμου ή δεν έγινε κι η συντέλεια του κόσμου*, βλ. λ. [συντέλεια](#)·
- *δεν έγινε τίποτα*, **α.** δεν υπήρξε κάποιο αποτέλεσμα: «προσπάθησα να τον πείσω ν' αποσύρει τη μήνυση, αλλά δεν έγινε τίποτα». **β.** δεν πειράζει (ανάλογα με την περίπτωση και με τον τόνο της φωνής λέγεται και με ειρωνική διάθεση): «αχ, μωρέ φιλαράκι μου, δεν μπόρεσα να 'ρθω να σε βοηθήσω. -Δεν έγινε τίποτα || αχ, σας πάτησα! -Δεν έγινε τίποτα»·
- *δεν μπορεί να γίνει χωριό*, βλ. λ. [χωριό](#)·
- *δεν ξέρει τι του γίνεται*, **α.** είναι εντελώς αποδιοργανωμένος: «πώς να προκόψει, αφού δεν ξέρει τι του γίνεται στη δουλειά του!». **β.** ενεργεί ή συμπεριφέρεται εντελώς παράλογα: «μην τον συνερίζεσαι γι αυτά που κάνει, γιατί έχει τόσα προβλήματα, που δεν ξέρει τι του γίνεται»·
- *Εβραίοι, γουρούνια, θα γίνεται σαπούνια*, βλ. λ. Εβραίος·
- *έγινα αρχιστράτηγος*, βλ. λ. αρχιστράτηγος·
- *έγινα ζάντα*, βλ. λ. ζάντα·
- *έγινα κουκουβάγια*, βλ. λ. [κουκουβάγια](#)·
- *έγινα κουρούμπελο*, βλ. λ. κουρούμπελο·
- *έγινα κώλος*, βλ. λ. [κώλος](#)·
- *έγινα ναύαρχος*, βλ. λ. ναύαρχος·
- *έγινα νταντέλα*, βλ. λ. νταντέλα·

- έγινα ντουμάνι, βλ. λ. ντουμάνι·
- έγινα παζλ, βλ. λ. παζλ·
- έγινα ρόμπα, βλ. λ. ρόμπα·
- έγινα σαν βαρέλι, βλ. λ. βαρέλι·
- έγινα σαν βόδι, βλ. λ. βόδι·
- έγινα (σαν) μουνί, βλ. λ. [μουνί](#)·
- έγινα (σαν) μουνί καλλιγραφίας, βλ. λ. [μουνί](#)·
- έγινα(σαν) μουνί καπέλο, βλ. λ. [μουνί](#)·
- έγινα σαν ντουλάπα, βλ. λ. ντουλάπα·
- έγινα σκατά ολέ, βλ. συνηθέστ. έγινα σκατέ ολέ, βλ. λ. σκατέ·
- έγινα τόφαλος, βλ. λ. τόφαλος·
- έγινα τσίρκο, βλ. λ. τσίρκο·
- έγινα φανέλα, βλ. λ. φανέλα·
- έγινα χότζας, βλ. λ. [χότζας](#)·
- έγιναν ένα σώμα, βλ. λ. σώμα·
- έγιναν μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε·
- έγιναν όλα καθωσπρέπει, βλ. λ. [καθωσπρέπει](#)·
- έγιναν όλα καλά κι άγια, βλ. λ. [άγιος](#)·
- έγιναν όλα καλά κι όσια, βλ. λ. όσιος·
- έγιναν όλα κάρβουνο, βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- έγιναν όλα κεραμιδαριό, βλ. λ. [κεραμιδαριό](#)·
- έγιναν όλα μέλι γάλα, βλ. λ. γάλα·
- έγιναν όλα στάχτη, βλ. λ. [στάχτη](#)·
- έγιναν όλα στάχτη και μπουλμπερη, βλ. λ. [στάχτη](#)·
- έγιναν σαν της γριάς τα μαλλιά ή έγιναν σαν της γριάς το μαλλί, βλ. λ. [γριά](#)·
- έγιναν σαν της τρελής τα μαλλιά ή έγιναν σαν της τρελής το μαλλί, βλ. λ. [τρελός](#)·
- έγιναν σκορποχώρι, βλ. λ. [σκορποχώρι](#)·
- έγιναν σπανακόπιτα, βλ. λ. [σπανακόπιτα](#)·

- έγιναν τα νεύρα μου ζαρτιέρες, βλ. λ. [νεύρο](#).
- έγιναν τα νεύρα μου κουρέλι, βλ. λ. [νεύρο](#).
- έγιναν τα νεύρα μου σμπαράλια, βλ. λ. [νεύρο](#).
- έγιναν τα νεύρα μου τιράντες, βλ. λ. [νεύρο](#).
- έγιναν τα νεύρα μου τσατάλια, βλ. λ. [νεύρο](#).
- έγιναν ταίρι, βλ. λ. [ταίρι](#).
- έγιναν τρομερά πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- έγιναν φοβερά πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- έγιναν χαλκομανία, βλ. λ. [χαλκομανία](#).
- έγινε αέρας, βλ. λ. αέρας.
- έγινε αεριωθούμενο, βλ. λ. αεριωθούμενο.
- έγινε αεροπλάνο, βλ. λ. [αεροπλάνο](#).
- έγινε αίμα και άμμος, βλ. λ. [αίμα](#).
- έγινε ακορντεόν, βλ. λ. ακορντεόν.
- έγινε άλλος τόσος, βλ. λ. άλλος.
- έγινε αμέρικαν μπαρ, βλ. λ. [μπαρ](#).
- έγινε ανάστα ή έγινε ανάστα ο Κύριος, βλ. λ. [ανάστα](#).
- έγινε ανατολικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- έγινε άνθρωπος! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- έγινε από σόι, βλ. λ. σόι.
- έγινε αρένα, βλ. λ. αρένα.
- έγινε αρνάκι, βλ. λ. αρνάκι.
- έγινε αρνί, βλ. λ. [αρνί](#).
- έγινε άσπρος απ' το φόβο του, βλ. λ. [φόβος](#).
- έγινε άσπρος σαν (την) κιμωλία, βλ. λ. [κιμωλία](#).
- έγινε άσπρος σαν (το) κερί, βλ. λ. [κερί](#).
- έγινε άσπρος σαν (το) πανί, βλ. λ. [πανί](#).
- έγινε άσπρος σαν (το) χασέ(ς), βλ. λ. χασές.

- έγινε αστραπή, βλ. λ. [αστραπή](#).
- έγινε άφαντο, (για πράγματα) βλ. λ. άφαντος.
- έγινε άφαντος, βλ. λ. άφαντος.
- έγινε Βιετνάμ, βλ. λ. [Βιετνάμ](#).
- έγινε βούκινο, βλ. λ. βούκινο.
- έγινε βουτηχτός, βλ. λ. βουτηχτός.
- έγινε γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#).
- έγινε γιάγμα, (για εμπορεύματα), βλ. λ. γιάγμα.
- έγινε γιορτή, βλ. λ. γιορτή.
- έγινε γλέντι, βλ. λ. γλέντι.
- έγινε γνωστός, βλ. λ. [γνωστός](#).
- έγινε Δευτέρα Παρουσία, βλ. λ. Δευτέρα Παρουσία.
- έγινε δεύτερη φύση του, βλ. λ. [φύση](#).
- έγινε Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, βλ. λ. [πόλεμος](#).
- έγινε δική μου, (για γυναίκες), βλ. λ. [δικός](#).
- έγινε δυο κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#).
- έγινε δώσ' και σε μένα μπάρμπα ή έγινε δώσε και μένα μπάρμπα, βλ. λ. μπάρμπας.
- έγινε ελάφι, βλ. λ. ελάφι.
- έγινε (ένα) ερείπιο, βλ. λ. [ερείπιο](#).
- έγινε ένα μάτσο σίδερα, βλ. λ. [σίδερο](#).
- έγινε ένα όνειρο (για κάποιον κάτι), βλ. λ. όνειρο.
- έγινε ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- έγινε η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε η ζωή μου κόλαση, βλ. λ. [ζωή](#).
- έγινε η ζωή μου μαρτύριο, βλ. λ. [ζωή](#).
- έγινε η ζωή μου μαύρη, βλ. λ. [ζωή](#).
- έγινε η καρδιά μου καρβουνιάρικο, βλ. λ. [καρδιά](#).
- έγινε η καρδιά μου κομμάτια, βλ. λ. [καρδιά](#).

- έγινε η καρδιά μου μπαξέζες, βλ. λ. [καρδιά](#).
- έγινε η καρδιά μου περιβόλι, βλ. λ. [καρδιά](#).
- έγινε η κουτσή, βλ. λ. [κουτσός](#).
- έγινε η νύχτα μέρα, βλ. λ. [μέρα](#).
- έγινε η νύχτα του αγίου Βαρθολομαίου, βλ. λ. [νύχτα](#).
- έγινε η σέντρα, βλ. λ. [σέντρα](#).
- έγινε η στραβή, βλ. λ. [στραβός](#).
- έγινε η συντέλεια (του κόσμου), βλ. λ. [συντέλεια](#).
- έγινε η σφαγή των Αρμενίων, βλ. λ. [Αρμένης](#).
- έγινε η ψυχή μου κουβάρι, βλ. λ. [ψυχή](#).
- έγινε θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).
- έγινε θρήνος, βλ. λ. [θρήνος](#).
- έγινε θρήνος (κλαυθμός) και οδυρμός, βλ. λ. [θρήνος](#).
- έγινε και κάτσε καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- έγινε κάποιος, βλ. λ. [κάποιος](#).
- έγινε κάρβουνο, βλ. λ. [κάρβουνο](#).
- έγινε καρφωτή, βλ. λ. [καρφωτή](#).
- έγινε κατακλυσμός, βλ. λ. [κατακλυσμός](#).
- έγινε κεραμιδαριό, βλ. λ. [κεραμιδαριό](#).
- έγινε κίτρινος απ' το φόβο του, βλ. λ. [φόβος](#).
- έγινε κίτρινος σαν (το) κερί, βλ. λ. [κερί](#).
- έγινε κίτρινος σαν (το) λεμόνι, βλ. λ. [λεμόνι](#).
- έγινε κίτρινος σαν (το) φλουρί, βλ. λ. [φλουρί](#).
- έγινε κλάμα, βλ. λ. [κλάμα](#).
- έγινε κόκκινος από ντροπή ή έγινε κόκκινος απ' την ντροπή του, βλ. λ. [ντροπή](#).
- έγινε κόκκινος από θυμό ή έγινε κόκκινος απ' το θυμό του, βλ. λ. [θυμός](#).
- έγινε κομήτης, βλ. λ. [κομήτης](#).
- έγινε κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#).

- έγινε κομφούζιο, βλ. λ. κομφούζιο·
- έγινε κόσκινο, βλ. λ. [κόσκινο](#)·
- έγινε κυπριακό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- έγινε κώλος, βλ. λ. [κώλος](#)·
- έγινε κώλος η δουλειά ή η δουλειά έγινε κώλος, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε κώλος το πράμα ή το πράμα έγινε κώλος, βλ. λ. [κώλος](#)·
- έγινε λαγός, βλ. λ. λαγός·
- έγινε λαδιά, βλ. λ. λαδιά·
- έγινε λαμπάδα, βλ. λ. [λαμπάδα](#)·
- έγινε λάσπη η δουλειά ή η δουλειά έγινε λάσπη, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε Λίβανος, βλ. λ. [Λίβανος](#)·
- έγινε Λούης, βλ. λ. [Λούης](#)·
- έγινε μαϊμού η δουλειά ή η δουλειά έγινε μαϊμού, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε μακαρίτης, βλ. λ. μακαρίτης·
- έγινε μακελειό, βλ. λ. μακελειό·
- έγινε μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε·
- έγινε μαμούκαλα η δουλειά ή η δουλειά έγινε μαμούκαλα, βλ. λ. δουλειά·
- έγινε μαμουνιά, βλ. λ. [μαμουνιά](#)·
- έγινε μαντάρα η δουλειά ή η δουλειά έγινε μαντάρα, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε μαύρη σαν καλιακούδα, βλ. λ. [καλιακούδα](#)·
- έγινε μαύρος κατράμι ή έγινε μαύρος σαν κατράμι ή έγινε μαύρος σαν το κατράμι, βλ. λ. [κατράμι](#)·
- έγινε μαύρος σαν κόρακας ή έγινε μαύρος σαν τον κόρακα, βλ. λ. [κόρακας](#)·
- έγινε μαύρος πίσσα ή έγινε μαύρος σαν πίσσα ή έγινε μαύρος σαν την πίσσα, βλ. λ. [πίσσα](#)·
- έγινε μαύρος σαν τηγάνι ή έγινε μαύρος σαν το τηγάνι, βλ. λ. [τηγάνι](#)·
- έγινε μαύρος σαν τσουκάλι ή έγινε μαύρος σαν το τσουκάλι, βλ. λ. τσουκάλι·
- έγινε μάχη, βλ. λ. [μάχη](#)·
- έγινε μεγάλο κακό, βλ. λ. [κακός](#)·
- έγινε μεγάλο φονικό, βλ. λ. φονικό·

- έγινε μεγάλος, βλ. λ. [μεγάλος](#).
- έγινε μεγάλος και πολύς, βλ. λ. [μεγάλος](#).
- έγινε μεγάλος και τρανός, βλ. λ. [μεγάλος](#).
- έγινε μέγας και πολύς, βλ. λ. [μέγας](#).
- έγινε μεσανατολικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- έγινε μια τρύπα στο νερό, βλ. λ. [τρύπα](#).
- έγινε μουνί η δουλειά ή η δουλειά έγινε μουνί, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε μουνί καλλιγραφίας η δουλειά ή η δουλειά έγινε μουνί καλλιγραφίας, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε μουνί καπέλο η δουλειά ή η δουλειά έγινε μουνί καπέλο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε μπαίγνιο στα χέρια (κάποιου), βλ. λ. μπαίγνιο.
- έγινε μπαμ, βλ. λ. μπαμ.
- έγινε μπάχαλο, βλ. λ. [μπάχαλο](#).
- έγινε μπάχαλο η δουλειά ή η δουλειά έγινε μπάχαλο, βλ. λ. [μπάχαλο](#).
- έγινε μπέρδεμα, βλ. λ. [μπέρδεμα](#).
- έγινε μπουρδέλο η δουλειά ή η δουλειά έγινε μπουρδέλο, βλ. λ. μπουρδέλο.
- έγινε μπουρλότο, βλ. λ. μπουρλότο.
- έγινε μπουχός, βλ. λ. μπουχός.
- έγινε μύλος, βλ. λ. [μύλος](#).
- έγινε μύλος η δουλειά ή η δουλειά έγινε μύλος, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε νιανιά η δουλειά ή η δουλειά έγινε νιανιά, βλ. λ. νιανιά.
- έγινε νόμος, βλ. λ. νόμος.
- έγινε νοσοκομείο, βλ. λ. νοσοκομείο.
- έγινε νταβανάς, βλ. λ. νταβανάς.
- έγινε νύχτα (κάτι), βλ. λ. [νύχτα](#).
- έγινε ο άνθρωπος της ημέρας, βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- έγινε ο κώλος μου σαν γαρίφαλο ή έγινε ο κώλος μου σαν τάλιρο ή έγινε ο κώλος μου σαν τριαντάφυλλο, βλ. λ. [κώλος](#).
- έγινε ο τάφος του, βλ. λ. [τάφος](#).

- έγινε ο χαμός, βλ. λ. [χαμός](#).
- έγινε ο χαμός του Δράμαλη, βλ. λ. [χαμός](#).
- έγινε ομηρικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- έγινε παιχνιδάκι στα χέρια του (της), βλ. λ. [παιχνιδάκι](#).
- έγινε παιχνίδι στα χέρια του (της), βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- έγινε Παναής, βλ. λ. Παναής.
- έγινε πανηγύρι, βλ. λ. [πανηγύρι](#).
- έγινε πανί, βλ. λ. [πανί](#).
- έγινε παρανάλωμα του πυρός, βλ. λ. [παρανάλωμα](#).
- έγινε παρανάλωμα της φωτιάς, βλ. λ. [παρανάλωμα](#).
- έγινε πάταγος, βλ. λ. πάταγος.
- έγινε πατατράκ, βλ. λ. πατατράκ.
- έγινε πατιρντί, βλ. λ. [πατιρντί](#).
- έγινε πετρέλαιο (κάτι), βλ. λ. [πετρέλαιο](#).
- έγινε πετρέλαιο η δουλειά ή η δουλειά έγινε πετρέλαιο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε πετσι και κόκαλο, βλ. λ. [πετσι](#).
- έγινε πίτα, (για πράγματα, ιδίως για αυτοκίνητα), βλ. λ. πίτα.
- έγινε πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#).
- έγινε πολύ κακό για το τίποτα, βλ. λ. [κακός](#).
- έγινε πολύς θόρυβος για το τίποτα, βλ. λ. [θόρυβος](#).
- έγινε πολύς λόγος για το τίποτα, βλ. λ. [λόγος](#).
- έγινε πολύς ντόρος για το τίποτα, βλ. λ. [ντόρος](#).
- έγινε πουλάκι, βλ. λ. πουλάκι.
- έγινε πουλί, βλ. λ. πουλί.
- έγινε πουσιτιά, βλ. λ. [πουσιτιά](#).
- έγινε πραγματικότητα (κάτι), βλ. λ. [πραγματικότητα](#).
- έγινε πράσινη ή έγινε η πράσινη, βλ. λ. [πράσινη](#).
- έγινε πράσινος απ' τη ζήλια του, βλ. λ. [ζήλια](#).

- έγινε πράσινος απ' το κακό του, βλ. λ. [κακός](#).
- έγινε πυρ και μανία, βλ. λ. πυρ.
- έγινε πύραυλος, βλ. λ. πύραυλος.
- έγινε πυροτέχνημα, βλ. λ. πυροτέχνημα.
- έγινε ρεζίλι, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- έγινε ρεζίλι της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- έγινε ρεζίλι των σκυλιών, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- έγινε ρεντίκολο, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- έγινε ρεντίκολο της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- έγινε ρεντίκολο των σκυλιών, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- έγινε ρινγκ, βλ. λ. ρινγκ.
- έγινε σάλος, βλ. λ. σάλος.
- έγινε σαματάς, βλ. λ. σαματάς.
- έγινε σαν κάστανο, βλ. λ. [κάστανο](#).
- έγινε σαν κατράμι ή έγινε σαν το κατράμι, βλ. λ. [κατράμι](#).
- έγινε σαν κολοκοτρωναίικος σουγιάς, βλ. λ. [σουγιάς](#).
- έγινε σαν κόρακας ή έγινε σαν τον κόρακα, βλ. λ. [κόρακας](#).
- έγινε σαν περισπωμένη, βλ. λ. [περισπωμένη](#).
- έγινε σαν πίσσα ή έγινε σαν την πίσσα, βλ. λ. [πίσσα](#).
- έγινε σαν σίγμα τελικό ή έγινε σαν τελικό σίγμα, βλ. λ. [σίγμα](#).
- έγινε σαν (τ') αγιοκέρι, βλ. λ. [αγιοκέρι](#).
- έγινε σαν τα μούτρα σου η δουλειά ή η δουλειά έγινε σαν τα μούτρα σου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε σαν τηγάνι ή έγινε σαν το τηγάνι, βλ. λ. [τηγάνι](#).
- έγινε σαν της γριάς τα μαλλιά ή έγινε σαν της γριάς το μαλλί, βλ. λ. [γριά](#).
- έγινε σαν της μαϊμούς του κώλο, βλ. λ. [μαϊμού](#).
- έγινε σαν της τρελής τα μαλλιά ή έγινε σαν της τρελής το μαλλί, βλ. λ. [τρελός](#).
- έγινε σαν (το) λεμόνι, βλ. λ. [λεμόνι](#).
- έγινε σαν το πανί, βλ. λ. [πανί](#).

- έγινε σαν τον άγιο Γαμώτο, βλ. λ. [γαμώτο](#).
- έγινε σαν τον κώλο σου η δουλειά ή η δουλειά έγινε σαν τον κώλο σου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε σαν τσουκάλι ή έγινε σαν το τσουκάλι, βλ. λ. τσουκάλι.
- έγινε σαν φανάρι, βλ. λ. φανάρι.
- έγινε σασιρμάς, βλ. λ. [σασιρμάς](#).
- έγινε σεισμός, βλ. λ. σεισμός.
- έγινε σίριαλ, βλ. λ. [σίριαλ](#).
- έγινε σκατά η δουλειά ή η δουλειά έγινε σκατά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε σκατά το πράμα, βλ. λ. [σκατά](#).
- έγινε σκιά μου (κάποιος ή κάτι), βλ. λ. [σκιά](#).
- έγινε σκιά του εαυτού του, βλ. λ. [σκιά](#).
- έγινε σκορποχώρι, βλ. λ. [σκορποχώρι](#).
- έγινε σκυλί, βλ. λ. [σκυλί](#).
- έγινε σκυλί εναντίον μου, βλ. λ. [σκυλί](#).
- έγινε σκύλος, βλ. λ. σκύλος.
- έγινε σουξέ, βλ. λ. [σουξέ](#).
- έγινε σούπα η δουλειά ή η δουλειά έγινε σούπα, βλ. λ. [δουλειά](#).
- έγινε σούσουρο, βλ. λ. σούσουρο.
- έγινε στεναγμός, βλ. λ. στεναγμός.
- έγινε σφαγείο, βλ. λ. σφαγείο.
- έγινε σφαγή, βλ. λ. σφαγή.
- έγινε σφαίρα, βλ. λ. σφαίρα.
- έγινε σφεντόνα, βλ. λ. σφεντόνα.
- έγινε τάρανδος, βλ. λ. τάρανδος.
- έγινε τελατίι, βλ. λ. τελατίι.
- έγινε Τέξας, βλ. λ. [Τέξας](#).
- έγινε τζάμπα (και βερεσέ), βλ. λ. βερεσέ.
- έγινε τζερετζελές, βλ. λ. [τζερετζελές](#).

- έγινε της αλεπούς ο γάμος, βλ. λ. γάμος·
- έγινε της Αναλήψεως (ενν. κάποιο αντικείμενο), βλ. λ. [Αναλήψεως](#)·
- έγινε της ανωμαλίας, βλ. λ. [ανωμαλία](#)·
- έγινε της ιεροδούλου, βλ. λ. [ιερόδουλος](#)·
- έγινε της ιεροδούλου το κιγκλίδωμα, βλ. λ. [ιερόδουλος](#)·
- έγινε της κακομοίρας, βλ. λ. κακομοίρας·
- έγινε της Κορέας, βλ. λ. Κορέα·
- έγινε της μουρλής, βλ. λ. μουρλός·
- έγινε της Πόπης, βλ. λ. Πόπη·
- έγινε της πόρνης, βλ. λ. πόρνη·
- έγινε της πουτάνας, βλ. λ. [πουτάνα](#)·
- έγινε της πουτάνας το κάγκελο, βλ. λ. [πουτάνα](#)·
- έγινε της πουτάνας το μαγκάλι, βλ. λ. μαγκάλι·
- έγινε της τρελής, βλ. λ. [τρελός](#)·
- έγινε το δικό του, βλ. λ. [δικός](#)·
- έγινε το έλα να δεις, βλ. λ. είδα·
- έγινε το θέμα της ημέρας, βλ. λ. [θέμα](#)·
- έγινε το κάτσε καλά, βλ. συνηθέστ. έγινε το σώσε·
- έγινε το κεφάλι μου καζάνι, βλ. λ. [καζάνι](#)·
- έγινε το κεφάλι μου κουδούνι, βλ. λ. κεφάλι·
- έγινε το μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε·
- έγινε το μάτι του να! βλ. λ. [μάτι](#)·
- έγινε το μεγάλο μπαμ, βλ. λ. μπαμ·
- έγινε το μεγάλο μπουμ, βλ. λ. [μπουμ](#)²·
- έγινε το μυαλό μου κουρκούτι, βλ. λ. [μυαλό](#)·
- έγινε το πρόσωπο της ημέρας, βλ. λ. [πρόσωπο](#)·
- έγινε το σάλιο μου γιαούρτι, βλ. λ. σάλιο·
- έγινε το σώσε, βλ. λ. σώζω·

- έγινε το χατίρι του, βλ. λ. χατίρι·
- έγινε τόκα, βλ. λ. [τόκα](#)·
- έγινε του Κουτρούλη ο γάμος, βλ. λ. [Κουτρούλης](#)·
- έγινε του Κουτρούλη το πανηγύρι, βλ. λ. [Κουτρούλης](#)·
- έγινε τούκα, βλ. λ. τούκα·
- έγινε τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#)·
- έγινε τουρλού η δουλειά ή η δουλειά έγινε τουρλού, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε τουρσί η δουλειά ή η δουλειά έγινε τουρσί, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- έγινε τρανός, βλ. λ. τρανός·
- έγινε τσακωτός, βλ. λ. τσακωτός·
- έγινε τσάρτερ, βλ. λ. τσάρτερ·
- έγινε τσιγαρόχαρτο, βλ. λ. τσιγαρόχαρτο·
- έγινε τσιμπητός, βλ. λ. [τσιμπητός](#)·
- έγινε φάντασμα του εαυτού του, βλ. λ. φάντασμα·
- έγινε φάση, βλ. λ. φάση·
- έγινε φίρμα, βλ. λ. φίρμα·
- έγινε φραμπαλάς, βλ. λ. [φραμπαλάς](#)·
- έγινε φύλλο και φτερό, βλ. λ. φύλλο·
- έγινε φουσαρμόνικα, βλ. λ. φουσαρμόνικα·
- έγινε χαβαλέ, βλ. λ. χαβαλέ·
- έγινε χαβαλέ (κάτι), βλ. λ. χαβαλέ·
- έγινε χαβαλές, βλ. λ. χαβαλές·
- έγινε χαβάς, βλ. λ. [χαβάς](#)·
- έγινε χαλασμός, βλ. λ. [χαλασμός](#)·
- έγινε χαλασμός κόσμου, βλ. λ. [χαλασμός](#)·
- έγινε χαλασμός Κυρίου, βλ. λ. [χαλασμός](#)·
- έγινε χαλί να τον πατήσω, βλ. λ. [χαλί](#)·
- έγινε χαλκομανία, βλ. λ. [χαλκομανία](#)·

- έγινε χαμός ή έγινε ο χαμός του Δράμαλη, βλ. λ. [χαμός](#).
- έγινε χουλιαμάς, βλ. λ. [χουλιαμάς](#).
- εδώ γίνεται η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- εδώ θα γίνει ο τά-φος σας! βλ. λ. [τάφος](#).
- εδώ θα γίνει ο τά-φος σου! βλ. λ. [τάφος](#).
- είπα την αλήθεια στο φίλο μου κι έγινε εχθρός μου, βλ. λ. [αλήθεια](#).
- η γλώσσα μου έγινε γραβάτα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η γλώσσα μου έγινε παπούτσι ή η γλώσσα μου έγινε σαν παπούτσι, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η γλώσσα μου έγινε τσαρούχι ή η γλώσσα μου έγινε σαν τσαρούχι, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η γλώσσα μου έγινε φιόγκος, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η δουλειά γίνεται για να..., βλ. λ. [δουλειά](#).
- η καλή δουλειά αργεί να γίνει, βλ. λ. [δουλειά](#).
- ήρθα κι έγινα, βλ. λ. ήρθα.
- ήρθαμε και γίναμε, βλ. λ. ήρθα.
- ήρθε κι έγινε, βλ. λ. ήρθα.
- θα γίνει αίμα και άμμος, βλ. λ. [αίμα](#).
- θα γίνει αμέρικαν μπαρ, μπαρ.
- θα γίνει Βιετνάμ, βλ. λ. [Βιετνάμ](#).
- θα γίνει δεν ξέρω κι εγώ τι ή θα γίνει κι εγώ δεν ξέρω τι, βλ. φρ. θα γίνει το σώσε.
- θα γίνει Δευτέρα Παρουσία, βλ. λ. Δευτέρα Παρουσία.
- θα γίνει Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, βλ. λ. [πόλεμος](#).
- θα γίνει η νύχτα του αγίου Βαρθολομαίου, βλ. λ. [νύχτα](#).
- θα γίνει η σφαγή των Αρμενίων, βλ. λ. [Αρμένις](#).
- θα γίνει Λίβανος, βλ. λ. [Λίβανος](#).
- θα γίνει (μεγάλη) ζημιά, βλ. λ. ζημιά.
- θα γίνει ο χαμός, βλ. λ. [χαμός](#).
- θα γίνει ο χαμός του Δράμαλη, βλ. λ. [χαμός](#).
- θα γίνει ρινγκ, βλ. λ. ρινγκ.

- θα γίνει ταραχή, βλ. λ. [ταραχή](#).
- θα γίνει Τέξας, βλ. λ. [Τέξας](#).
- θα γίνει της ανωμαλίας, βλ. λ. [ανωμαλία](#).
- θα γίνει της ιεροδούλου, βλ. λ. [ιερόδουλος](#).
- θα γίνει της ιεροδούλου το κιγκλίδωμα, βλ. λ. [ιερόδουλος](#).
- θα γίνει της κακομοίρας, βλ. λ. κακομοίρα.
- θα γίνει της Κορέας, βλ. λ. Κορέα.
- θα γίνει της μουρλής, βλ. λ. μουρλός.
- θα γίνει της Πόπης, βλ. λ. Πόπη.
- θα γίνει της πόρνης, βλ. λ. πόρνη.
- θα γίνει της πουτάνας (ενν. το κάγκελο, το μαγκάλι), βλ. λ. [πουτάνα](#).
- θα γίνει της πουτάνας το κάγκελο, βλ. λ. [πουτάνα](#).
- θα γίνει της πουτάνας το μαγκάλι, βλ. λ. [πουτάνα](#).
- θα γίνει της τρελής, βλ. λ. [τρελός](#).
- θα γίνει το έλα να δεις, βλ. λ. είδα.
- θα γίνει το κάτσε καλά, βλ. συνηθέστ. θα γίνει το σώσε.
- θα γίνει το σώσε, βλ. λ. σώζω.
- θα γίνει χαμός ή θα γίνει ο χαμός του Δράμαλη, βλ. λ. [χαμός](#).
- θα γινόταν πανηγύρι, βλ. λ. [πανηγύρι](#).
- θα γίνουμε βίδες, βλ. λ. βίδα.
- θα γίνουμε πρωτοσέλιδο, βλ. λ. [πρωτοσέλιδος](#).
- θα γίνουμε σκορποχώρι, βλ. λ. [σκορποχώρι](#).
- θα γίνω αστροναύτης, βλ. λ. [αστροναύτης](#).
- θα γίνω γη να με πατήσεις, βλ. λ. [γη](#).
- θα γίνω χαλί να με πατήσεις, βλ. λ. [χαλί](#).
- θαρρεί πως έγινε κάτι, βλ. λ. [κάτι](#).
- θέλει να γίνεται πάντα το δικό του, βλ. λ. [δικός](#).
- θέλω να γενώ καλόγερος να σώσω την ψυχή μου, μα δε μ' αφήνει ο διάβολος που 'χω μέσ' στο βρακί μου, βλ. λ.

διάβολος

- και τι έγινε! ή τι έγινε! **α.** καθησυχαστικό επιφώνημα με την έννοια δεν έγινε και τίποτα σοβαρό, δεν έγινε και τίποτα σπουδαίο, που να δικαιολογεί νευρική ή ανησυχία: «και τι έγινε που θα φωνάξεις την αστυνομία! Εμείς δεν κάναμε τίποτα που να μας φοβίζει». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το **ε. β.** καθησυχαστικό επιφώνημα με την έννοια πως αυτό που έγινε είναι τόσο ασήμαντο, που δε δικαιολογεί νευρική ή ανησυχία: «έσπασα ένα ποτήρι. Και τι έγινε!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *εντάξει μωρέ* ή το *καλά μωρέ* και είναι άλλες φορές που η φρ. κλείνει με το *μωρέ*. **γ.** έκφραση αδιαφορίας για την ενέργεια κάποιου: «ο τάδε μπήκε μέσα χωρίς εισιτήριο. -Και τι έγινε!». (Λαϊκό τραγούδι: *και τι έγινε που φεύγεις και τι έγινε, ούτε ίχνος από σένα πα δεν έμεινε*).

- καλύτερο(ς) δε γίνεται, βλ. λ. [καλύτερος](#).

- κάρβουνο να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [κάρβουνο](#).

- κάρβουνο πιάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [κάρβουνο](#).

- κάτι γίνεται, βλ. λ. [κάτι](#).

- κέφι μου θα γίνει; (για καταστάσεις ή συνήθειες), βλ. λ. [κέφι](#).

- κέφι μου θα γίνεις; (για πρόσωπα), βλ. λ. [κέφι](#).

- κι αν κελαηδάει η οχιά, δε γίνεται γαρδέλι, βλ. λ. οχιά.

- κι ύστερα τι έγινε; βλ. λ. ύστερα.

- κομμάτια να γίνει! βλ. λ. [κομμάτι](#).

- κουβέντα να γίνεται, βλ. λ. [κουβέντα](#).

- λόγος να γίνεται, βλ. λ. [λόγος](#).

- μας έγινε ακριβοθώρητος, βλ. λ. [ακριβοθώρητος](#).

- μας έγινε πολύ ακριβός, βλ. λ. [ακριβός](#).

- με μένα τι γίνεται; με το προσωπικό μου συμφέρον, με την προσωπική μου υπόθεση τι μέλει γενέσθαι(:): «εσείς βολευτήκατε όλοι μια χαρά, με μένα όμως τι γίνεται;».

- με πορδές δε γίνονται δουλειές ή με πορδές δουλειές δε γίνονται ή με πορδές δε γίνονται οι δουλειές ή με πορδές οι δουλειές δε γίνονται, βλ. λ. [δουλειά](#).

- με τον καιρό και την υπομονή, γίνεται το φύλλο της μουριάς μετάξι, βλ. λ. μετάξι.

- μη γίνει ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).

- μη γίνει θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).

- μη γίνει κουβέντα, βλ.λ. κουβέντα.

- μη γίνει λόγος, βλ. λ. [λόγος](#).

- μη γίνει συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#).

- μη γίνεσαι γελοίος! βλ. λ. γελοίος·
- μη γίνεσαι κόπανος! βλ. λ. κόπανος·
- μη γίνεσαι κουτός! βλ. λ. κουτός·
- μη γίνεσαι μαλάκας! βλ. λ. μαλάκας·
- μη γίνεσαι μωρό! βλ. λ. μωρό·
- μη γίνεσαι παιδί! βλ. λ. [παιδί](#)·
- μόνο του σπανού τα γένια δε γίνονται, βλ. λ. [γένια](#)·
- μονός καβγάς δε γίνεται, βλ. λ. [καβγάς](#)·
- μου 'γινε αγκίδα, βλ. λ. αγκίδα·
- μου 'γινε αλογόμυγα, βλ. λ. αλογόμυγα·
- μου 'γινε αλογουρά, βλ. λ. αλογουρά·
- μου 'γινε αντίσκηνο (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. αντίσκηνο·
- μου 'γινε βδέλλα, βλ. λ. βδέλλα·
- μου 'γινε βεντούζα, βλ. λ. βεντούζα·
- μου 'γινε βραχνάς, βλ. λ. βραχνάς·
- μου 'γινε γκλίτσα (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. [γκλίτσα](#)·
- μου 'γινε κακιά πεθερά, βλ. λ. πεθερά·
- μου 'γινε κακό σπυρί, βλ. λ. [σπυρί](#)·
- μου 'γινε (κακός) μπελάς, βλ. λ. [μπελάς](#)·
- μου 'γινε κακός πούστης, βλ. λ. πούστης·
- μου 'γινε κλαρίνο (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. κλαρίνο·
- μου 'γινε κολλητσίδα, βλ. λ. κολλητσίδα·
- μου 'γινε κοντάρι (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. κοντάρι·
- μου 'γινε κρεατόμυγα, βλ. λ. κρεατόμυγα·
- μου 'γινε μάθημα, βλ. λ. [μάθημα](#)·
- μου 'γινε μύγα τσε τσε, βλ. λ. τσε τσε·
- μου 'γινε ντουντούκα (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. [ντουντούκα](#)·
- μου 'γινε ο βίος αβίωτος, βλ. λ. βίος·

- μου 'γινε ουρά, βλ. λ. ουρά·
- μου 'γινε στενό κολάρο, βλ. λ. [κολάρο](#)·
- μου 'γινε στενός κορσές, βλ. λ. κορσές·
- μου 'γινε στρείδι, βλ. λ. στρείδι·
- μου 'γινε ταγάρι, βλ. λ. [ταγάρι](#)·
- μου 'γινε ταμπάκος ή μου 'γινε τσάμικος ταμπάκος, βλ. λ. [ταμπάκος](#)·
- μου 'γινε το αίμα κομπόστα, βλ. λ. [αίμα](#)·
- μου 'γινε τριβέλι, βλ. λ. τριβέλι·
- μου 'γινε τσαντίρι (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, ή πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. τσαντίρι·
- μου 'γινε τσατάλι (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. τσατάλι·
- μου 'γινε τσε τσε, βλ. λ. τσε τσε·
- μου 'γινε τσίκλα, βλ. λ. τσίκλα·
- μου 'γινε τσιλίκι (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. τσιλίκι·
- μου 'γινε τσιμπούρι, βλ. λ. τσιμπούρι·
- μου 'γινε τσιρότο, βλ. λ. τσιρότο·
- μου 'γινε τσίτα (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. τσίτα·
- μου 'γινε τσίχλα, βλ. λ. τσίχλα·
- μου 'γινε φόρτωμα, βλ. λ. [φόρτωμα](#)·
- μπορεί να γίνει έτσι δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#)·
- να γίνεις τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#)·
- να γίνουν όλα στάχτη, βλ. λ. [στάχτη](#)·
- να γίνουν όλα στάχτη και μπούλμπερη, βλ. λ. [στάχτη](#)·
- να γινόταν..., έκφραση με την οποία δηλώνουμε την επιθυμία μας να γίνει κάτι: «πόσο παρακαλώ να γινόταν να μόνοιαζαν τα δυο αδέρφια!». (Τραγούδι: *έρχονται στιγμές που ακόμα σ' αγαπώ, έρχονται στιγμές που ακόμα σε ποθώ, στο μυαλό μου κάποια σκέψη τριγυρνά, **να γινόταν** και να γύριζες ξανά*). Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το α ρε ή το ε ρε ή το α ρε και ή το ε ρε και·
- να έγινε το μάτι του! βλ. λ. [μάτι](#)·
- να σου γίνει χαράμι, βλ. λ. χαράμι·
- νταβανάς να γίνεται, βλ. λ. νταβανάς·

- ξίκι να γίνει! βλ. λ. [ξίκι](#).
- ξίκι να σου γίνει! βλ. λ. [ξίκι](#).
- ο βλάχος άρχων κι αν γενεί, βλαχίλα θα μυρίζει, βλ. λ. [βλάχος](#).
- ο διάβολος εγέρασε, καλόγηρος εγίνηκε, βλ. λ. [διάβολος](#).
- ο λύκος, όταν γερνάει, γίνεται των σκυλιών ο μασκαράς, βλ. λ. [λύκος](#).
- ο πηλός αν δε δαρθεί, κεραμίδι δε γίνεται, βλ. λ. [κεραμίδι](#).
- ο πούτσος μου έγινε χότζας, βλ. λ. [χότζας](#).
- ο χωριάτης άγιος κι αν γενεί, σκατένια έχει τη χάρη, βλ. λ. [χωριάτης](#).
- οι κώλοι που γαμούσαμε, γίνανε καπετάνιοι ή οι κώλοι που γαμούσαμε, γίναν' καπεταναίοι, βλ. λ. [κώλος](#).
- όλος ο καβγάς έγινε για την κουτάλα βλ. λ. [καβγάς](#).
- όλος ο καβγάς έγινε για το πάπλωμα, βλ. λ. [καβγάς](#).
- όποιος γίνεται αρνί, τον τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#).
- όσο γίνεται, βλ. λ. [όσος](#).
- όταν ασπρίσει ο κόρακας και γίνει περιστέρι, βλ. λ. [περιστέρι](#).
- ό,τι γίνει ας γίνει, βλ. φρ. ό,τι.
- ό,τι γίνεται ακούγεται, βλ. λ. [ακούγομαι](#).
- ό,τι γίνεται, δεν ξεγίνεται, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι έγινε έγινε, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι θέλει ας γίνει ή ό,τι θέλει να γίνει, ας γίνει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι θέλει ας κάνει ή ό,τι θέλει να κάνει, ας κάνει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι θέλει ας λείι, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι θέλει ας πει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι και να γίνει ή ό,τι κι αν γίνει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι και να γίνει, αυτός το βιολί του, βλ. λ. [βιολί](#).
- ό,τι και να γίνει, αυτός το χαβά του, βλ. λ. [χαβάς](#).
- όταν φεύγει ο εχθρός, όλοι γίνονται γενναίοι, βλ. λ. [εχθρός](#).
- ούτε διάκο σ' είδαμε ούτε πρωτοσύγκελο, και δεσπότης έγινες; βλ. λ. [δεσπότης](#).
- παλιό γαϊδούρι καινούρια περπατησιά γίνεται; βλ. λ. γαϊδούρι.

- πες το κι έγινε, βλ. λ. είπα·
- πολύς θόρυβος γίνεται, βλ. λ. [θόρυβος](#)·
- πολύς λόγος γίνεται, βλ. λ. [λόγος](#)·
- πολύς ντόρος γίνεται, βλ. λ. [ντόρος](#)·
- πόσα κομμάτια θα γίνω; ή πόσα κομμάτια να γίνω; βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- πώς γίνεται..., βλ. λ. [πώς](#)·
- πώς γίνεται και... ή πώς γίνεται να..., βλ. λ. [πώς](#)·
- πώς ήμουν και πώς έγινα, βλ. λ. [πώς](#)·
- σαν γεράσει η αλεπού, γίνεται καλογριά, βλ. λ. καλογριά·
- σασιρμάς να γίνεται, βλ. λ. [σασιρμάς](#)·
- σκατά να πιάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [σκατά](#)·
- σκατά πιάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [σκατά](#)·
- στείλε παπά μου την ευχή σου γίνεται; βλ. λ. παπάς·
- συζήτηση να γίνεται, βλ. λ. [συζήτηση](#)·
- τ' αγγειά γινήκαν θυμιατά και οι κοπριές λιβάνι, βλ. λ. [λιβάνι](#)·
- τ' όνειρό του έγινε πραγματικότητα, βλ. λ. [πραγματικότητα](#)·
- τζερτζελές να γίνεται, βλ. λ. [τζερτζελές](#)·
- τζίρος να γίνεται! βλ. λ. τζίρος·
- τι γίνεσαι; ή τι γίνεται; τι κάνεις; πώς τα πας; πώς τα περνάς; πώς πάνε οι δουλειές σου και η ζωή σου γενικά(;):
- τι γίνεται; **α.** τι συμβαίνει(;): «τι γίνεται εδώ πέρα, γιατί τόση φασαρία;». **β.** (για δουλειές ή υποθέσεις) εξελίσσεται; κι αν ναι, πώς εξελίσσεται(;): «τι γίνεται με την αίτηση που υπέβαλα;»· βλ. και φρ. τι συμβαίνει; λ. συμβαίνει·
- τι έγινε λέει; έκφραση έκπληξης, απορίας ή δυσαρέσκειας, όταν μαθαίνουμε πως κάποιος έκανε ή είπε κάτι σε βάρος μας, που δεν το περιμέναμε ή που μας δυσαρεστεί και που δεν μπορούμε να το πιστέψουμε, ή για κάτι που έγινε και δεν μπορούμε να το πιστέψουμε: «ο τάδε σε κατηγορήσε. -Τι έγινε λέει; Μα αυτός είναι φίλος μου! || πέθανε ο τάδε. -Τι έγινε λέει; Μα μ' αυτόν ήμουν πριν δυο ώρες!». Συνών. τι έκανε λέει(;):
- τι έχει να γίνει! επιφωνηματική έκφραση για κάτι καλό ή κακό, που από την ένταση ή το μέγεθος του αποτελέσματός του προμηνύεται πως θα είναι πολύ εντυπωσιακό: «τι έχει να γίνει αν φέρει στο γάμο και τα όργανα! || αν συναντηθούν οι δυο τους που είναι στα μαχαίρια, τι έχει να γίνει!». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το για σκέψου ή το για φαντάσου ή το αμάν ή το ε ρε ή το ε ρε, μάνα μου ή το ε ρε, πούστη μου ή το πω, πω ή το πω, πω ρε μάνα μου ή το πω, πω ρε πούστη μου ή το ω ρε ή το ω ρε, μάνα μου ή το ω ρε, πούστη μου. (Λαϊκό τραγούδι: απόψε στην ταβέρνα, **πω! πω! τι έχει να γίνει!** Κι αν κάνεις να χορέψεις, ποτήρι δε θα μείνει!)

- τι θα γίνουν τα χάλια μας! βλ. λ. [χάλι](#).
- τι θα γίνουν τα χαλιά μας! βλ. λ. [χαλί](#).
- τι θα γίνω; ή τι θ' απογίνω; (ενν. στη ζωή), έκφραση απόγνωσης για τη μελλοντική πορεία της ζωής μας ή έκφραση ανησυχίας, όταν βρισκόμαστε σε δύσκολη θέση: «τώρα που πέθανε ο πατέρας μου, τι θα γίνω;».
- τι θα γίνω εγώ με σένα, βλ. λ. [εγώ](#).
- τι να γίνει! έκφραση αμηχανίας ή μοιρολατρίας, όταν δεν μπορούμε να αλλάξουμε μια κατάσταση που δε μας είναι επιθυμητή: «τα πράγματα πηγαίνουν απ' το κακό στο χειρότερο, -Τι να γίνει;». (Λαϊκό τραγούδι: *πρώτη φορά που έπαθα ζημιά από γυναίκα που την είχα εμπιστοσύνη, μες στη ζωή μου δεν μου την έσκασε καμιά κι αφού την έπαθα, ρε φίλε, τι να γίνει*).
- τι στ' ανάθεμα έγινε! (για πράγματα) βλ. λ. [ανάθεμα](#).
- τι στ' ανάθεμα έγινες! βλ. λ. [ανάθεμα](#).
- τι στα κομμάτια έγινε! (για πράγματα) βλ. λ. [κομμάτι](#).
- τι στα κομμάτια έγινες! βλ. λ. [κομμάτι](#).
- τι στην ευχή έγινε! (για πράγματα), βλ. λ. [ευχή](#).
- τι στην ευχή έγινες! βλ. λ. [ευχή](#).
- τι στην οργή έγινε! (για πράγματα) βλ. λ. [οργή](#).
- τι στην οργή έγινες! βλ. λ. [οργή](#).
- τι στο δαίμονα έγινε! (για πράγματα), βλ. λ. [δαίμονας](#).
- τι στο δαίμονα έγινες! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- τι στο διάβολο έγινε! (για πράγματα), βλ. λ. [διάβολος](#).
- τι στο διάβολο έγινες! βλ. λ. [διάβολος](#).
- τι στο καλό έγινε! (για πράγματα) βλ. λ. [καλός](#).
- τι στο καλό έγινες! βλ. λ. [καλός](#).
- τι στον κόρακα έγινε! (για πράγματα) βλ. λ. [κόρακας](#).
- τι στον κόρακα έγινες! βλ. λ. [κόρακας](#).
- το αίμα νερό δε γίνεται, βλ. λ. [αίμα](#).
- το καλό το πράγμα αργεί να γίνει, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- το καλύτερο σαπούνι γίνεται απ' το κουμμούνι ή το πιο καλό σαπούνι γίνεται απ' το κουμμούνι, βλ. λ. [σαπούνι](#).
- το μάτι του έγινε γαρίδα, βλ. λ. [μάτι](#).
- το πάθημα μου έγινε μάθημα, πάθημα.

- το πρόσωπό του έγινε σκληρό σαν πέτρα, βλ. λ. [πέτρα](#).
- το στόμα μου έγινε παπούτσι ή το στόμα μου έγινε σαν παπούτσι, βλ. λ. [στόμα](#).
- το τι γίνεται δε λέγεται, είναι αδύνατο να εκφράσει, να περιγράψει κανείς αυτό που συμβαίνει, που διαδραματίζεται κάπου: «πάτε γρήγορα στο μπαράκι, γιατί πιάστηκαν δυο παρέες στα χέρια και το τι γίνεται δε λέγεται || έχει τόσο σπουδαίο πρόγραμμα το τσίρκο, που κάθε βράδυ το τι γίνεται δε λέγεται».
- του 'γινε αρρώστια, βλ. λ. αρρώστια.
- τσιμέντο να γίνει! βλ. λ. [τσιμέντο](#).
- τώρα που έγινε η θάλασσα γιαούρτι, χάθηκαν τα κουτάλια ή τώρα που έγινε η θάλασσα γιαούρτι, χάσαμε τα κουτάλια, βλ. λ. [γιαούρτι](#).
- φραμπαλάς να γίνεται, βλ. λ. [φραμπαλάς](#).
- χαλάλι να σου γίνει! βλ. λ. χαλάλι.
- χαράμι να σου γίνει! βλ. λ. χαράμι.
- χειρότερα δε γίνεται, βλ. λ. [χειρότερος](#).
- χειρότερο(ς) δε γίνεται, βλ. λ. [χειρότερος](#).
- χέσε μέσα Πολυχρόνη που δε γίναμε ευζώνοι! βλ. λ. μέσα.
- χαβαλές να γίνεται, βλ. λ. χαβαλές.
- χαβάς να γίνεται, βλ. λ. [χαβάς](#).
- χουλιαμάς να γίνεται, βλ. λ. [χουλιαμάς](#).
- χρυσάφι να πάνεις, κάρβουνο να γίνεται , βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι να πάνεις, σκατά να γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι να πάνεις, χώμα να γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι πάνει, κάρβουνο γίνεται, χρυσάφι.
- χρυσάφι πάνει, σκατά γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι πάνει, χώμα γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χώμα να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [χώμα](#).
- χώμα πάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [χώμα](#).
- χωρίς γαμπρό γάμος δε γίνεται, βλ. λ. [γαμπρός](#).
- ψωμί δε γίνεται χωρίς προζύμι, βλ. λ. [ψωμί](#).